Anul LXXXII Sibiu, 22 Aprilie 1934 Nr. 17

Telegraful Roman

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Nr. 3611/1934 Prez.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu-Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.

Pe temeiul articolelor 132 și 134 din Statutul pentru organizarea bisericei ortodoxe române, prin aceasta convocăm și declarăm convocată *Adunarea eparhială* a Arhiepiscopiei noastre, în sesiune ordinară, pe ziua din *Dumineca Samarinencei, 6 Mai a. c. ora 9 dimineața,* în biserica catedrală din Sibiu, când se va oficia Sf. Liturgie și invocarea Duhului Sfânt, după care va avea loc deschiderea Adunării în localul designat spre acest scop.

Dat în Sibiu la 20 Aprilie 1934.

(ss) **NICOLAE**
Arhiepiscop și Mitropolit.

Români, Sași și Nemți

I. La sfârșitul lui Decemvrie 1930 eram, în România, 18.052.896 locuitori. Dintre ei Muntenia avea 22,3%; *Transilvania* 17,8%; Basarabia 15,9%; Moldova 13,5%; Oltenia 8,4%; *Crișana-Maramureș* 7,7%; *Banatul* 5,2%; *Bucovina* 4,7% și Dobrogea 4,5%. Teritoriul care acum ne interesează mai de-aproape, cel de dincolo de Carpații sudici, alimentează 30,7% din toată populația țării, cu Bucovina 35,4%.

Cum n'ar râvnì după ele — revizioniștii?!

II. Dar după ele nu râvnesc numai Ungurii, ci — *în alt sens* — și Nemții.

Sensul nemțesc l-a descris de curând ziarul (oficial) *Reichspost*, din Viena, *din «izvor ce nu admite nici o îndoială»*. Ziarul *Prager Presse* din 30 Martie, p. 3, l-a reprodus; și noi îl dăm mai departe:

Pentru național-socialiști (hitleriști), Austria cu ale ei 6 jum. milioane nu-i de-atât interes, cât se crede. De mai mult interes este *ieșirea spre Est.* Național-socialismul trebue să și-o asigure cu *orice preț;* la nevoie și cu brutalitate. Căci *scopurile germane se află în Orient: Germania trebue să pună mâna pe tot teritoriul străbătut de Dunăre;* dacă altfel nu se poate, și cu răsboi. Momentul atacului îl va fixa conducătorul, *der Führer*, adecă Hitler.

Sporirea poporului german cere teritorii și învingeri; în Orient, pe lucrătorii nemți, îi așteaptă țări.

Intâi *Austria!*

Apoi *Cehoslovacia!*

Ungaria își va recâștiga granițele vechi și astfel va devenì amica Germaniei.

România nu va putea să opună o rezistență serioasă. Teritoriile românești și înainte de toate *Basarabia* sunt menite să devie *colonii germane.* Pentru a asigura teritoriul român-germanizat, va fi, poate, de nevoie ca Nemții să se întindă până la Constantinopol.

Bulgaria se va unì cu Macedonia și va căpăta o ieșire la Marea Egee, devenind aliata Germaniei.

Numai concepția aceasta explică total politica hitleristă.

După ce Orientul european va fi regulat în acest chip, va venì rândul *Franței* și înaintarea germană spre Oceanul atlantic.

Cu alte vorbe, Hitler a moștenit toate tendințele pangermaniste ale lui... Wilhelm II!

III. Idei ca cele citate s'au cuibărit de mult și la Sași. Cine dorește să le cunoască, să citească, de pildă, cartea lui Dr. Carl Wolff (fost șef politic săsesc), *Das deutsche Volk in Europa, 1924*, tipărită la Ios. Drotleff, (Sibiu).

S'a vorbit mai sus despre Dunăre; și C. Wolff o împreună în planurile sale cu navigația pe — Olt, care a fost bine studiată; C. Wolff zugrăvia și legăturile cu Orientul mai depărtat. De pildă el zicea: «De cea mai mare însemnătate pentru România ar fi legătura *Nistrului* cu *Vistula*, care ar da drumul cel mai scurt între marea *Neagră* și marea *Baltică*, un drum cu 1740 de kilometre mai scurt decât drumul Rotterdam—*Sulina*». «Cu importanța Dunării crește și importanța *Oltului*». (Cartea citată, p. 79—85).

Mai departe: Cum să se aducă mult capital nemțesc în Ardeal, C. Wolff nu a discutat numai cu capitaliștii, ci și cu prințul Ludovic de Bavaria* în anul 1899; prințul îi cetise memoriul despre întreprinderile industriale și comerciale în Ardeal. Prințul acela regretă că Românii pătrund în satele săsești și că Sașii păstrează sistemul de 2 copii. C. Wolff a vorbit prințului și despre navigația pe Olt, explicând-o amănunțit.

* Mai apoi regele L. al III-lea.

Opresc aici exemplele; și întreb: Câți Români dintreAși, câți Sibieni, au cetit scrierile lui C. Wolff, care *prin ele* s'a lăsat moștenire poporului său?

IV. Așadar pela a. 1900 Sașii conducători se imbibaseră de tot pangermanismul fantastic și primejdios, pe care *Reichspost* l-a destăinuit ca existent și tot atât de primejdios în concepțiunea hitleristă.

V. Pentru a dovedì și mai lămurat legăturile cu pangermanismul din «patria mumă» eu aș recomanda o carte mică (de 71 pagini), dar suficientă. Este cartea din 1908 a lui Ernst Hasse, *Weltpolitik, Imperialismus und Kolonialpolitik* (München, Lehmann). După o descriere a tuturor imperialismelor Hasse descrie și pe cel german, și stabilește și legăturile lui cu România, ca d. ex. la p. 49, unde se discută un *Zollverein* (o uniune vamală), către Dunăre, Elba, Odera și Rin; la p. 65, unde se arată cum Nemții vor stăpânì Dunărea de jos; la p. 66, cu afirmarea că dela Hamburg până la Constantinopol ei singuri și *exclusiv* vor trebui să stăpânească, și în sfârșit la p. 67, cu resumatul: «Noi avem nevoie de *teritorii* și anume, nu numai de colonii, ci și de *teritorii locuite de străini, al căror viitor să-l formăm după trebuințele noastre (nemțești)*».

VI. *Reichspost* ni-a făcut un bun serviciu aducându-ne încă odată o veste despre primejdia ce-o vrea și o prepară imperiul lui Hitler.

Concluziile *românești* le-a tras statul român; le-a spus de curând ministrul Titulescu în a sa mare cuvântare; ele sunt însă, trebue să fie, și *practice;* la acestea orice Român este dator a gândì și a le realiza.

A le înșira aici mi se pare de prisos; ele toate privesc *creșterea tuturor energiilor naționale,* de tot soiul, economice, politice, culturale, etc., ele însemnează *consolidări* și iarăși *consolidări*, pentru a înfige adânc, în pământul de azi, rădăcinile care hrănesc viața poporului nostru. **D.**

* FOIȘOARA *

Viața religioasă a celebrului matematician francez Blaise Pascal

de **Dr. G. PREDA**
vicepreședinte al „Astrei".

(4)

[Sfârșit]

Ultimii ani de existență a lui Pascal

Din 1658 Pascal angajat prin „Provincialele sale" în lupta dintre Jansenești și Jesuiți, compune al II și V factum, contra acestor din urmă. De și nu este eclesiastic și nici teolog, lecturile sale religioase prezintă deosebită importanță. El citează în aceste lecturi 106 autori de diferite religiuni și peste 26 opere religioase cu autori necunoscuți.

Cităm printre lucrurile sale religioase: „Scrisori ce arată posibilitatea de a îndeplini ordinile divine" „Disertație asupra adevăratelor cuvinte ale conciliului celor 30", „Asupra distincțiunei între a fi posibil și a putea"; „Asupra conversiunei păcătosului"; „Comparația dintre vechii creștini și cei de astăzi"; „Prescurtări ale vieții lui Iisus Hristos" etc.

In ultimii 4 ani ai vieții sale neurastenia progresase mult. Luând la cunoștință moartea surorei sale Jacquelina, el zice simplu: „Dumnezeu să-mi facă grația să mor și eu".

El nu mumai că nu mai avea afecțiune pentru alții, dar nu vroia să fie iubit de alții, căci — zicea el — „nu trebue să iubim decât pe Dumnezeu". Din dragostea deosebită pentru serviciul divin, vizita bisericile unde expusese relicve sau alte lucruri pentru devotament.

Trecerea în stări de extaz la citirea psalmilor.

Meditațiunile asupra religiei îl făcură sensibil la tot ceea ce ar fi putut onora pe Dumnezeu. Avea așa de mare zel pentru gloria divină, în cât nu putea să sufere să o vadă violată.

In cursul boalei sale (care-l duse în mormânt), el pronunță faimoasele cuvinte: „Boale este o stare naturală a creștinilor, pentrucă prin ea se obține privația tuturor binelor și plăcerilor". In 19 August 1662 la ora 1 de dimineță murì în vârstă de 39 ani și 2 luni.

In ziua de 18 se mărturisì, iar când preotul îi întinse cuminecătura, el spuse ultimele cuvinte: „Dumnezeu să nu mă părăsească nici odată". Din acel moment îș pierde cunoștința și intră în criza care i-a fost fatală.

Din datele expuse până în prezent, (luate din diferiți autori ce s'au ocupat cu descrierea vieții lui Pascal), nu se vede vre un indiciu sigur de tulburarea mintală.

Sunt unii scriitori cari afirmă că dragostea de a se izola și de a îndeplini nu numai practicele religioase dar și cele de penitență, este venită prin un accident petrecut în următoarele împrejurări: Se preumblă în o trăsură cu 4 cai prin apropierea puntei Neuilly din Paris. La un moment dat cei doi cai iau avânt și cad în Sena. Hățurile rupându-se, trăsura rămâne pe mal. Se spune că emoția pentru Pascal a fost așa de mare, încât de atunci el avea halucinații văzând veșnic o prăpastie deschisă alăturea de el.

Noi știm că halucinațiile nu se creiază și nu se permanentizează numai în urma unei emoții. Dacă în unele conversații cu prietenii săi a putut vorbi de un precipis cred sau că era o fobie a sa (cremnofobie) sau Pascal viza prin acest cuvânt îndoiala asupra cunoștințelor metafizice (care ocupa spiritele oamenilor superiori), poate chiar îndoiala de a nu fi atras în prăpastia cunoștințelor științifice care nu-i putea oferi un punct solid de sprijin în viață.

Tot așa de șubred pare și cel de al 2-lea argument în susținerea boalei sale mintale, acela că purta sub haine un simbol format din cuvinte mistice.

Dacă ne amintim că epoca sa era epoca superstițiunilor, atunci nu am vedea în acest act al lui Pascal, de cât un pas înapoi spre aceste superstițiuni cu scop de a alunga cât mai departe îndoiala.

Dar oare astăzi suntem mai liberați de sub regimul misticismului? Câte amulete, relicve, simboluri etc. nu stau în afară și sub hainele multor intelectuali?

Este posibil negreșit ca neurastenia să-i fi slăbit puțin simțurile întreținându-i mai viu fobia sau imaginea abisului îndoielii, însă căutând un repaos prin concentrația gândirii, prin agitație, el căuta să tonifice concepția pesimistă (pe care nu o reneagă) prin flacăra vie a creștinismului.

Inscăunarea Prea Sfinţitului Episcop al Caransebeşului

Intrat, în ziua de 14 April a. c., pe teritoriul eparhiei ortodoxe române a Caransebeşului, P. S. Sa Episcopul *Dr. Vasile Lăzărescu* a fost întâmpinat de însufleţirea şi dragostea miilor de credincioşi, în frunte cu capii autorităţilor şi cu preoţimea ieşită cu litia în toate gările de pe parcursul Lugoj —Caransebeş.

Primarul *român* al Caransebeşului, Dr. Novăcescu, salută călduros, în numele cetăţenilor, pe noul conducător eparhial, care mulţumeşte exprimându-şi bucuria că Dumnezeu l-a învrednicit să păstorească istorica episcopie a Banatului.

Dupăce a asistat la slujba vecerniei în catedrală, P. S. Sa a intrat în reşedinţa episcopală, unde seara la ora 9 a urmat marea serenadă a corurilor, la sfârşitul căreia dl Dr. Cornel Corneanu, vicepreşedintele camerei deputaţilor, a rostit o frumoasă cuvântare, accentuând că trecutul de opt veacuri al episcopiei Caransebeşului, binecuvântată cu mari vlădici, cere ca în această luminată săptămână, a întăririi credinţei şi a înoirii vieţii duhovniceşti a Banatului, toţi fiii credincioşi să se apropie cu frica lui Dumnezeu, cu credinţă şi dragoste, de celce astăzi, în numele Domnului, se sălăşlueşte în fruntea eparhiei de Dumnezeu păzite a Caransebeşului.

P. S. Sa, mulţumind manifestanţilor, este din nou viu aclamat.

In ziua următoare, Duminecă, s'a oficiat Sf. Liturghie de către: P. S. Sa Episcopul Grigore al Aradului, — delegatul I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, — P. S. Sa Episcopul Vasile al Caransebeşului, P. S. Sa Arhiereul Andrei Crişanul, I. P. C. Lor Arhimandriţii Policarp Moruşca şi Popescu, protopopii A. Ghidiu, Şt. Cioroianu, Ancuşa ş. a.

După serviciul religios s'a citit decretul regal de confirmare ca episcop a P. S. Sale Dr. Vasile Lăzărescu, precum şi gramata episcopească semnată de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului.

Cuvântarea P. S. Sale Episcopului Grigorie al Aradului, o chemare la muncă pentru lege şi neam, desluşeşte sentimentele cu care clerul şi poporul eparhial aşteaptă pe cel venit în numele Domnului, şi-i doreşte lungă viaţă cu îmbelşugată păstorire.

Răspunde noul episcop, într'o strălucită cuvântare, făgăduind a-şi pune toate puterile şi toată râvna în opera de reconfortare şi ridicare a gândirii şi vieţii creştineşti ortodoxe din eparhie.

Solemnitatea în catedrală a luat sfârşit la ora 1 d. a. Au urmat apoi, la reşedinţa episcopală, recepţiile, aducându-se omagii pentru noul episcop din partea reprezentanţilor: bisericii, armatei, şcoalei, magistraturii, ai diferitelor societăţi şi reuniuni, şi ai altor autorităţi. Dela Sibiu au vorbit: Păr. consilier Virgil Nistor şi rectorul Academiei teologice Nicolae Colan.

P. S. Sa a adresat tuturor cuvinte de mulţumire, făcând apel la strânsă colaborare a bisericii cu toate ramurile vieţii sociale.

Probleme, fapte, comentarii

La Mănăstirea Brâncoveanu. — Pelerinajul, obişnuit în Vinerea din Săptămâna luminată, a avut în anul acesta succes deosebit.

Peste 2000 de închinători, din 44 de sate, au înconjurat biserica brâncovenească restaurată.

Sfintele slujbe au fost săvârşite de un mare sobor de preoţi în frunte cu P. S. Sa Vasile, arhiereul vicar al Mitropoliei Ardealului.

La sfârşitul liturghiei P. S. Sa Vasile a rostit o minunată cuvântare, înfăţişând biserica noastră ca pe o mamă ocrotitoare a fiilor săi duhovniceşti, din comoara nesecată a tainelor căreia credincioşii se împărtăşesc ne'ncetat cu binecuvântări cereşti.

S'a săvârşit apoi potrivit obiceiului taina sfântului maslu, întrucât, în ziua respectivă, la izvorul tămăduirii, aleargă mulţi bolnavi cu nădejdea uşurării suferinţelor lor.

P. S. Sa Vasile, în desursul slujbei a trecut dela bolnav la bolnav şi-l binecuvânta.

In faţa mulţimii a vorbit părintele Gh. Secaş, despre Isus, marele doftor al sufletelor şi al trupurilor noastre.

Ostaşii Domnului, au fost asemenea la datorie. Adunaţi în umbra bisericii brâncoveneşti au avut prilejul de-a se bucura împreună şi de-a-şi mărturisi din nou şi hotărât dragostea lor pentru Hristos şi râvna sfântă pentru biserica Sa.

*

Fuzionarea „Societăţii pentru fond de teatru rom." cu Asociaţiunea „Astra" a fost hotărâtă în adunarea generală ţinută în 14 April 1934, în sala de şedinţă a Asociaţiunii.

Astfel averea Societăţii, de aproape o jumătate de milion lei, trece în proprietatea Asociaţiunii.

Adunarea generală, cea din urmă, a fost condusă de membrul din comitet, dl Dr. N. Vecerdea, încredinţat de preşedintele societăţii, dl Dr. Al. Vaida Voevod, reţinut de-a prezida. Dl Dr. N. Vecerdea, în cuvântul său de deschidere, a făcut o scurtă şi interesantă expunere asupra timpului premergător, de peste 40 ani din existenţa Societăţii (adecă din 1870 şi până la adunarea generală din 1913 la Caransebeş), relevând locul ocupat de această Societate, alături de alte instituţii mai însemnate, din epoca renaşterii naţionale. S'au pomenit, cu multă pietate şi recunoştinţă, la acest prilej, numele vrednicilor bărbaţi cari au muncit şi au jertfit în interesul Societăţii pentru fond de teatru român: Primul ei preşedinte Dr. Iosif Hodoş, Dr. Al. Mocsonyi, Iosif Vulcan, Vincenţiu Babeş, Dr. Ios. Gall, Al. Roman, V. Oniţiu, Dr. V. Branisce, Dr. Ioan Mihu, Vasile Goldiş ş. a. trecuţi la cele veşnice.

La sfârşitul cuvântării sale, dl preşedinte al adunării dă lămuririle, pentru care comitetul Societăţii, în situaţia actuală cu totul schimbată a ţării noastre, s'a văzut îndemnat să propună fuziunea sau contopirea Societăţii cu Asociaţiunea.

P. C. Păr. protopop dela Braşov, Dr. Iosif Blaga, aduce salutul şi binecuvântarea asupra lucrărilor adunării din partea I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, care n'a putut fi de faţă.

Cetindu-se rapoartele comitetului, se ia act şi se dă descărcare pentru gestiunea sa.

Formalitatea de predare a averii Societăţii rămâne a se îndeplini după ratificarea fuziunii de către cea mai apropiată adunare generală a Asociaţiunii culturale „Astra".

*

Mişcarea religioasă la Braşov — *Duminecă, 25 Martie (Buna Vestire) s'a sfinţit noua Capelă ortodoxă «Sf. Gherghe» pentru trebuinţele sufleteşti ale credincioşilordin cartierul Blumăna. In prezenţa unei asistenţe numeroase, cât şi a autorităţilor locale, s'a săvârşit slujba sfinţirii după care a urmat prima Liturghie oficiată de protopopul Iosif Blaga şi preoţii: Petru Debu şi Ioan Popa, răspunsurile fiind date de corul mixt al bisericii Sf. Nicolae, sub conducerea diaconului prof. Ioan Brânzea. La priceasnă au luat cuvântul: protopopul Blaga, exprimându-şi bucuria de a vedea în oraşul Braşov un nou locaş de închinare pe seama celor 600 de familii; părintele Debu vorbeşte ca fost păstor sufletesc al celor ce de aci încolo nu mai fac parte din parohia Braşovul-Vechi; dl Muşătescu inspector şcolar primar, vorbind în numele credincioşilor, elogiază activitatea şi osteneala depusă de membrii Consiliului parohial, iar părintele administrator Popa dă citire listei binefăcătorilor cari au înţeles să-şi dea contribuţia, fie în bani, fie în obiecte, pentruca noul locaş de închinare să fie împodobit spre admiraţia celor prezenţi.*

Se aduc mulţumiri I. P. S. Mitropolit Nicolae pentru arhiereasca Sa binecuvântare şi înţeleapta Sa înţelegere de a împlini o dorinţă ce s'a făcut faptă la la praznicul Bunei Vestiri.

*

In timpul postului celui mare dl prof. I. Moşoiu, dir. lic. «Andreiu Şaguna» a ţinut în biserica din Cetate un ciclu de patru predici, vorbind despre: Credinţă şi Necredinţă. Au fost ascultate cu mult interes.

*

Ca în anul şcolar trecut, şi în acest an, societatea religioasă «Sf. Gheorghe» a elevilor dela liceul «Andrei Şaguna» şi-a început seria de conferinţe religioase publice.

După vacanţa Paştelor vor continua în fiecare Duminecă seara. Conferinţele se ţin şi în cadrul «F. O. R.» secţia Braşov.

*

Cercul religios, al preoţilor din protopopiatul Braşov, şi-a desfăşurat activitatea şi întrunirile după un program bine fixat ţinându-se predici la slujbele în sobor, de: Prot. I. Blaga, diacon I. Brânzea şi preoţii: P. Debu, I. Prişcu, N. Stinghe, N. Furnică, şi C. Muşlea din Braşov şi G. Constantin din Stupini.

*

Asociaţia clerului „A. Şaguna". — 1. Desp. *Oituz*, s'a întrunit în zilele de 27 şi 28 Martie 1934, la Tg. Săcuesc, în adunarea de primăvară.

După invocarea Duhului sfânt şi predica părintelui protopop I. Rafiroiu, păr. I. Aldeş, în lucrarea sa: Dare de seamă asupra cărţii: «*Tânărule, Ţie-ţi zic, scoală-te*» de *D. Făgărăşanu* şi educaţia tinerimii adulte din societatea „Sf. Gheorghe", a remarcat părţile în deosebi frumoase ale acestei cărţi ca mijloc de pastoraţie, a arătat necesitatea închegării tineretului în jurul preotului mai ales când scăderea morală pare că se întinde din ce în ce mai mult. Catehizaţia are să fie mijlocul eficace pentru a da o desvoltare cât mai sănătoasă tinerimii noastre.

Părintele O. Russu a citit referatul despre Reuniunea de femei şi casa culturală. Au luat cuvântul şi alţi preoţi, indicând înlesnirile şi greutăţile întâmpinate în organizarea şi propăşirea acestui fel de aşezăminte.

Părintele duhovnic E. Ticuşan ne-a mărturisit, după ce am fost pregătiţi şi prin meditaţia sf. sale, (mânecând dela I. Ep. Ioan 1, 8: „De vom zice că păcat nu avem, pe noi înşine ne înşelăm şi adevărul nu este în noi").

In ziua a doua s'a slujit liturghia înainte sfinţită. A predicat părintele V. Hamsea, urmând apoi împărtăşirea preoţilor. In urmă a citit conferenţa sa păr. I. Greceanu: Despre secte, cu urmările lor. *Coresp.*

2. Desp. *Hunedoara*, s'a întrunit în 23 Martie în Hunedoara. La ora 7 dimineaţa Pr. N. Suciu, administrator protopopesc, înconjurat de un sobor de preoţi, săvârşeşte liturghia înainte sfinţită, după care preoţii se mărturisesc. Terminat serviciul divin, preoţii trec la „Casina Română" din localitate. Aici Pr. N. Suciu, deschide şedinţa desfăşurând pe scurt: care sânt îndatoririle preoţimei în timpurile de azi. S'au discutat temele: Sfânta Taină a Mărturisirei, Sfânta Taină a Impărtăşirei, Concubinajul, Foloasele aduse de societăţile parohiale: Reuniunea femeilor, Cercul Sf. Gheorghe, şi Casa culturală. S'a stabilit în sfârşit programul de activitate pentru cercurile relgioase ale preoţimei şi s'au fixat zilele de misiuni religioase pentru popor.

— *Adunarea protopopească* a tractului Hunedoara s'a ţinut în 29 Martie 1934. După invocarea Duhului sfânt, membrii adunării protopopeşti, se întrunesc tot în sala Casinei române sub preşedinţia Pr. N. Suciu, adm. protopopesc, care deschide şedinţa printr'o cuvântare potrivită împrejurărilor, adresând chemare către elementul mirean pentru colaborare cu preoţimea, ca

---

El a lucrat până la moarte în conformitate cu aceste princìpii, dar actele sale, ori cât de bizare ar părea unora, nu ne permit să afirmăm că ar fi provocate prin vre-o boală mintală. Acei ce vizitează Palestina, Mormântul Sfânt, Lourdes şi atâtea locuri însemnate din punct de vedere religios, ar trebui să vadă că şi astăzi, ca şi în 1662, mii şi sute de mii de devoţi aşteaptă în extaz graţia divină. Nimenui nu-i trece prin gând să socotească actele lor întrate în domeniul tulburărilor mintale.

Personal nu pot privi pe B. Pascal de cât ca un filosof creştin, care anticipează leacul necesar pentru a îndepărta anumite divagaţii raţionalisto-democratice şi demagogice, şi care făcând tabula rasa peste contractualismul lui Rousseau, subliniază prin meditaţiile sale perimarea influenţelor nefaste, patronate de un alt părinte al filosofiei moderne, Renatus Cartezius.

In un articol întitulat „Pascal învingătorul lui Descartes", un medic român (Dr. Roşu) servindu-se de fericita inspiraţie a lui Sorel, vine să arate atacul pe care Pascal l-a îndreptat contra lui Descartes.

Expun după acest articol câteva din ideile ambilor filosofi cu scop de a evidenţia importanţa filosofiei pascaliene:

Filosofia carteziană arată că Dumnezeu nu este în afară de noi, ci în noi înşine. Descartes este deci un teist care admite numai un Dumnezeu personal şi abdică dela etica fundamentală a creştinismului (rezumată în ideea că existenţa lui Dumnezeu transcende facultăţile de cunoaştere personală ale raţiunei noastre).

Ori Descartes crede că a găsit în raţiunea omenească măsura realităţii şi în această realitate antropocentrică existenţa lui Dumnezeu, care derivă din eul personal singura evidenţă neîndoielnică.

Pascal, din contră, pleacă dela convingerea că raţiunea omenească este fragilă şi incurabilă în fragilitatea ei, atât timp cât se utilizează remedii extrase din această impotenţă organică. Aceasta constitue motivul [illegible] stei sale sufleteşti, şi-l determină să c[illegible] orientare, un punct de stabilitate [illegible] alvare acolo unde scepticismul iniţia[illegible] risipeşte în dorinţa de a găsi înţelegerea.

Dacă Descartes pleacă dela certitudini universale pentru a naufragia în un scepticism steril, — Pascal pleacă dela concepţia pesimistă reabilitând nevoia de iluminare a sufletului omenesc prin promovarea necondiţionată a creştinismului.

Apologetica pascaliană evidenţiază o permanentă exaltare a conflictelor sufletului omenesc şi se împotriveşte emolienţei intelectualismului pacifist. Haosul acestui din urmă sec intelectualism este înlocuit cu echilibrul care se naşte din coexistenţa antinomiilor.

O revenire la principiile pascaliene ar lăsa impresia unui salt retrograd, în realitate nu este decât reluarea integrală a unui ritm vital întrerupt prin eroarea utopiei revoluţionare.

A venit momentul — zice Dr. Roşu — ca intelectualii regimului sau domocratic demagogic parlamentar, să vadă necesităţile unui fondament etico-religios al acţiunei sociale şi să privească cu îngrijorare prăpastia care se sapă adânc între dogmele oficiale suspendate în vid, lipsite de orice contact cu realitatea.

Actualizarea politicei religioase a lui Pascal poate aduce explicarea neliniştei noastre sufleteşti de astăzi şi odată cu răsturnarea anumitor erezii materialiste, aşezarea unei temelii etico-religioase, care să coordoneze echitabil diversele manifestări de viaţă socială şi politică.

Pascal explica risipirea sufletului nostru prin cuvintele: „Oamenii neputând remedia mizeria, ignoranţa, moartea, se cred fericiţi atunci, când nu mai gândesc la ele".

André Delacour, — un gânditor al timpurilor de astăzi, — spune că: „dela sfârşitul răsboiului nu am făcut de cât acest lucru. Astăzi noi plătim poliţa îngâmfărei şi credinţei că am ridicat demnitatea omenirii, mărind puterea materială, proclamându-ne prea tari, suprimând probleme morale şi metafizice pe care nu le putem rezolva, exagerând libertatea individuală care ne-a condus la anarhie".

„Eşiţi din un răsboi care a distrus atâtea şi care ni-a lăsat să construim atâtea, noi avem veleităţi mai mult de cât voinţe, ne agităm mai mult de cât activăm, avem idei mai multe de cât o filosofie şi credulităţi care sânt copilării".

„Simţind că multe valori vechi sânt desfiinţate căutăm mereu pe cele ce ar putea să le înlocuească. Felul nostru de a simţi şi trăi s'a schimbat aşa de repede şi de radical, încât noi sântem în fiecare moment o surpriză pentru noi înşine şi, pentru a ne exprima cu adevărat, trebue să reînoim continuu felul nostru de expresiuni.

Iată pentruce în operele lui Pascal, — zice Delacour, — găsim un reconfortant sufletesc.

De altfel Maurice Barrès în „Caetele" sale din 1908/909 vorbind de ceea ce ar trebui să citească cineva în momentele grele, scrie: „Am admis totdeauna că aş putea fi implicat în un complot politic adevărat sau fals, şi că ar trebui să petrec multe luni în închisoare sau exil cu o bibliotecă restrânsă. Nu m'aş ocupa, să credeţi, de cât de Pascal şi Goethe. Ambii sânt adversari, dar ei sânt singurii cari ne dau cea mai puternică viziune a lumii pe care adevăraţii occidentali sânt capabili să o prindă".

astfel să se examineze situaţia morală şi culturală a credincioşilor din tractul Hunedoara la finea anului 1933, şi să caute soluţiile care să aducă înviorare în organismul sufletesc al acestui tract.

La raportul general al oficiului protopopesc membrii adunării iau cuvântul în legătură cu chestiunile multiple arătate cu această ocazie. O comisie stătătoare din membrii: Pr. Gh. Rain, Dr. Gh. Dănilă şi Dr. G. Popovici, prezintă referatul asupra problemei Concubinajului şi metodele de combatere; raportul urmează a se înainta Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc.

Preşedintele aduce la cunoştinţa adunării că o misiune religioasă pentru popor se ţine la 29 April 1934 în comuna Peştişul Mare-Buitur, şi roagă membrii să participe în calitate şi de reprezentanţi ai FOR-ului la această misiune.

— *Donaţiuni* pentru biserica din Hunedoara: Dumineca Floriilor ofere credincioşilor hunedoreni, pe lângă bucuria evenimentului Intrării lui Isus în Ierusalim, şi bucuria de a-şi vedea biserica înzestrată cu obiecte nouă şi de valoare: un epitaf în preţ de 6500 lei donat de familia Dr. Laurenţiu Leşnican medic, 2 prapori în valoare de 5000 lei donaţi unul de Reuniunea femeilor din Hunedoare, al doilea de următorii credincioşi: dna Maria Greavu 1000 lei, familia Aurel Tatu 500 lei, dşoara Malvina Muntean 500 lei şi dl Ioan Ţipea 500 lei; dna Viorica Timişan donează un covor persian, şi dşoara Valeria Scurtu o frumoasă acoperitoare pentru tetrapod.

Pe lângă donaţiunile în obiecte s'au mai făcut daruri în bani: din partea soc. RIMMA, Buc. 10.000 lei şi din partea soc. Titan-Nadrag-Călan, Bucureşti 15.000 lei.

Enoriaşii parohiei, an de an, contribue pentru a împodobi locaşul Domnului din oraşul Hunedoara. *N. Fl.*

3. In *Rupea-Cohalm* s'a ţinut la 29 Martie 1934 conferinţa pe primăvară a preoţilor tractului Cohalm. Conferinţa începe cu serviciul invocării Duhului sfânt la biserica ortodoxă din Rupea. După serviciul bisericesc, preoţimea trece în sala de şedinţe a cancelariei protopopeşti, unde păr. protopop Al. Brotea ţine o cuvântare, făcând apel la preoţi să lucreze cu îndoite forţe spirituale spre a putea contrabalansa tendinţele vrăjmaşe bisericii. Atrage atenţia preoţilor să participe în număr *complet* la conferinţe, ca păstori sufleteşti conştii că aceste adunări sânt momente de reconfortare spirituală în situaţia în care ne sbuciumăm. Se trece la discutarea punctelor din program: 1. *Care ar fi mijloacele pentru intensificarea propagandei creştine în tract.* Se hotăreşte să se ţină mai dese conferinţe preoţeşti în toate satele. Cea mai apropiată se va ţinea în *Roadeş* cu programul: pentru conferenţa preoţilor (intimă) *Despre creşterea copiilor*, de Păr. Muntean-Grânari, iar în conferenţa publică (pentru popor) *Din luptele părinţilor noştri în apărarea legii străbune în Ardeal* (după Dr. S. Dragomir), conferenţiar Pr. Dionisie Bucur-Crihalma. Păr. protopop va prezenta preoţimii un plan analitic pastoral pentru anul 1934—35. 2. Se propune: *Crearea unui fond pentru ajutorarea preoţilor în caz de moarte a soţiilor lor.* Se constată că ideea este nimerită, şi se hotărăsc să se facă paşii necesari pentru înfiinţarea lui. — 3. Urmează conferenţa preotului Dionisie Bucur-Crihalma: *O problemă nouă* (versificarea serviciilor bisericeşti publice ca mijloc de înrâurire şi de intensificare a evlaviei creştine). Conferenţiarul, arată însemnătatea versificării serviciilor bisericeşti publice, ea nu constitue o inovaţie şi alterare, — arătând că textele originale erau versuri religioase, dar care s'au tradus în proză stricându-li-se uneori forma şi efectul. Cere autorităţilor chemate să deschidă concurs pentru transcrierea în versuri a textelor serviciilor bisericeşti. Ca pilde citeşte câteva versificări, alcătuite de Sfinţia Sa. — 4. După masă, ora 2, preşedintele protopop redeschide şedinţa. La desbatere asupra: *Activităţii cercurilor religioase* se stăruesţe ca fiecare cerc religios să ţină în parohiile din raza cercului cel puţin o şedinţă pe an, raportând protopopului ordinea de zi şi felul cum a decurs. — 5. La propuneri: Pr. Dion. Bucur propune ca preoţimea sau parohiile să procure pentru tract un cinematograf portativ, şi cu el să se facă proecţiuni cu filme religioase şi conferinţe în întreg protopopiatul. Păr. protopop se autorizează a lua informaţiile necesare în această plănuire. — Terminată ordinea de zi, preoţimea trece în sfânta biserică, păr. protopop rosteşte o predică-meditaţie pentru spovedire. Urmează mărturisirea preoţilor şi a altor credincioşi prezenţi pentru mărturisire. După aceasta preşedintele mulţumind preoţilor pentru zelul arătat problemelor de obştesc interes, doreşte grabnică revedere în parohia Roadeş. Pr. *D. Bucur.*

*

Măsuri necesare. — *Ca urmare a descoperirii criminalilor, — elevii unui liceu din capitală — asasini ai advocatului Eusebiu Popovici, ministerul instrucţiunii a dat şcoalelor din ţara întreagă o circulară, prin care tinerimea şcolară este oprită să frecventeze spectacole şi cinematografe. Vor putea fi vizitate numai reprezentaţiile autorizate special de minister.*

Pentru vindecarea relelor, ce se ivesc în mijlocul tinerimii în mod tot mai îngrijorător, vor trebui luate şi alte măsuri, atât din partea autorităţilor şcolare, cât şi a părinţilor cu copii de şcoală, şi nu mai puţin din partea forurilor chemate bisericeşti.

*

„Cămila prin urechea acului“. — In legătură cu discuţia veche a filologilor asupra cuvântului **„cămilă“** din învăţătura evanghelică — („mai lesne este a trece cămila* prin urechile acului, decât bogatul a intra întru împărăţia lui Dumnezeu“, Matei 19, 24), — un savant german, Dr. Neudörfer, scrie:

Traducătorii bibliei s'au folosit mai totdeauna de textul grecesc. Cuvântul ὁ κάμιλος (kamilos) înseamnă odgon, funie de corabie, ear ὁ κάμηλος (kamelos) înseamnă cămilă. Traducătorii au confundat aceste două vorbe, şi astfel zicerea din ar suna: „mai lesne este a trece odgonul prin urechea acului...“ ceea ce pare poate mai limpede decât „cămila prin urechea acului“. Alţi învăţaţi stăruesc, la rândul lor, asupra traducerii „cămilă“, căci în evanghelia dela Matei cap. 23, vers 24. se spune: „Povăţuitori orbi, cari strecuraţi ţânţarul şi înghiţiţi cămila“. Ear la arabi se obişnuia zicătoarea: „A trece un elefant prin urechea acului“. Tot asemenea se rosteşte pentru versiunea „cămilă“ şi poetul Cristian Morgenstern, care într'o satiră a sa prezintă „dromedarul“ trecând, nu fără oarecare greutate, prin urechea acului.

* Ediţia Sfântului Sinod [1914] zice **„càmila“**.

*

O teză şi-un doctorat în teologie la Atena. — *Cei şase studenţi români la facultatea de teologie din Atena, am avut, acum de curând, o mare bucurie. Unul dintre noi, dl Petre Andonescu, bursierul P. S. Episcop Cosma Petrovici al Dunării de jos (Galaţi), după aproape doi ani de neîntreruptă şedere şi studii în Grecia, Joi 1 Martie a. c. şi-a susţinut teza de doctorat în teologie la universitatea din Atena. Imprejurările cu totul excepţionale în care s'a produs promovarea în doctor al acestui preţuit camarad, pun într'o lumină cât se poate de frumoasă pe studenţii veniţi din ţară, care se resfrânge apoi, fireşte, asupra ţării însăşi şi asupra numelui de român. Am zis «excepţionale», pentrucă dl Dr. P. Andonescu nu numai că a egalat succesele înaintaşilor români trecuţi pe la Atena, dar i-a şi depăşit, obţinând cea mai mare menţiune: arista (eminent), pe care comisia de examinare, compusă din întreg corpul profesoral al facultăţii, i-a acordat-o cu unanimitate şi cu un entusiasm în expresia căruia cuvintele de laudă, la adresa românilor în general şi a proaspătului doctor în deosebi, n'au fost puţine şi nici sgârcite. Ceeace i-a adus această frumoasă distincţie, pe lângă însufleţire şi sârguinţă — a căror dovadă o făcea cu orice ocazie — a fost, mai ales, teza de doctorat pe care a tipărit-o dl Dr. P. Andonescu, întitulată:* **Creştinismul şi sistemele socialiste.** *La prima vedere s'ar părea că ar aparţine Moralei. Ar fi fi fost mai puţin interesantă, cred eu, de nu era tratată la Apologetică, unde a categorisit-o autorul şi în cadrul şi cu metodele căreia a lucrat-o. Indrăsneaţă prin problema pe care o pune, reuşită în desbaterea şi rezolvirea ei, viguroasă şi plină de-o pasiune vie dar dreaptă în cercetarea temeinică a sistemelor socialiste a căror imperfecţiune o dovedeşte făcând uz de toată armătura studiilor sale, admirabil închegată într'o limbă energică şi clară, cartea dlui Dr. P. Andonescu, e o carte de isbândă a concepţiei sociale creştine. Ea se cere examinată mai pe larg, lucru pe care-l vom face în curând, la Revista Teologică, aşa precum merită. Aici subliniem numai evenimentul; căci a fost un adevărat eveniment din care numele de student teolog şi român a ieşit cât se poate de bine preţuit în cercurile universitare şi bisericeşti din capitala Greciei.*

Cu o bucurie puţin melancolică, acum când un scump şi valoros camarad senior pleacă spre ţară să-şi slujească biserica ce l-a crescut, eu însemn aici aceste cuvinte de biruinţă românească şi dreaptă preţuire pentru dl Dr. P. A., ca să se ştie că peste hotare numele bun al ţării e purtat cu vrednicie — dacă nu de toţi — apoi desigur cel puţin de tinerii pentru cari biserica noastră cheltueşte generos şi bucuros din puţinul ce are, ca să sporească numărul şi puterile intelectuale şi duhovniceşti ele semănătorilor şi ziditorilor de mâne.

GRIGORIE T. MARCU
Atena.

*

Monumente biblice. *Săpăturile universităţii Harvard au dus la descoperirea unor bucăţi din casa de fildeş a regelui Ahab şi a reginei Iesabel cari au domnit acum 2900 de ani. Palatul era situat în Samaria, capitala de atunci a regatului Israil. Bucăţile descoperite sunt 12 imagini din fildeş cari împodobeau pereţii. Arheologii opinează că palatul, tronul, toate mesele, scaunele şi tablele de pe pereţi erau din fildeş. Foarte multe din aceste piese de fildeş sunt acoperite cu aur. Fildeşul provine probabil din Egipt, fiind prelucrat de meşteri şi giuvaergii Samarineni. E vorba de palatul blestemat de profetul Amos: „casa din fildeş trebue să aibă un sfârşit. Vai celor ce nu cred în Sion şi se încred în Samaria şi dorm pe paturi de aur“.*

Dl I. G. Savin şi... Occidentul

In Nr. 7 al revistei bisericeşti „Viitorul“ dl Ioan G. Savin răspunde cam nervos articolului meu „Pactul balcanic şi perspectiva ortodoxă“, publicat mai înainte, în Nrul 10 al „Telegrafului Român“. Articolul Dsale e intitulat: „Dl Dr. Stăniloae, Telegraful şi Orientul“. Vina mea e că socotiam ineficace metoda practicată de Domnia Sa în vederea consolidării frontului ortodox, metodă de afişare inzistentă a scăderilor celorlalte biserici ortodoxe pentru a le arăta starea de înapoiere faţă de biserica română.

Cine nu ştie că nici între oameni nici între state n'ar mai fi posibilă nici o pace şi nici o pretinie, când fiecare sub pretextul că ţine să stabilească adevărul, ar scormoni toate defectele celui căruia îi solicită pretinia şi şi-ar etala meritele şi virtuţile proprii. Ce tratat de amiciţie sau de alianţă s'ar mai putea încheia între două popoare dupăce ambasadorii lor s'ar gratifica în prealabil cu o enumerare minuţioasă a tot ce se poate spune defavorabil despre partea opusă? Ţine nu numai de diplomaţie, ci şi de o creştinească indulgenţă să nu te împiedeci cu orice preţ de partea întunecoasă a oamenilor cu cari vreai să închei legături mai trainice, atunci când calităţile lor bune sunt totuşi atât de apreciabile că te-au hotărât să le oferi pretinia.

Dl Ioan G. Savin răspunde: „După cât ştiu, aprecierile ce le-am făcut, au fost bazate pe cifre şi date statistice luate din isvoare oficiale ortodoxe“. Să-mi dea voie Dl I. G. Savin, să-i spun că întâmpinarea aceasta nu atinge observaţia ce o făcusem eu. Nu adevărul datelor l-am contestat eu, ci rostul lor în nişte articole de ziar cari urmăreau scopuri irenice; rostul lor ca argument adus tocmai celor pe cari vreai să ţi-i apropii. Ele ar putea sta foarte bine într'un studiu cu intenţii pur informative, dar nu într'o pledare pentru apropierea bisericilor ortodoxe. Mă mirecă Dl I. G. Savin n'a sesizat deosebirea aceasta de nuanţe.

Dl I. G. Savin spune că adversitatea grecilor faţă de noi nu datează de-acum. Aşa va fi. Dar iarăşi nu se poate nega că metoda Dsale e de natură să mărească această adversitate. Şi cum tindem sincer la o apropiere între bisericile ortodoxe, evident că trebue să căutăm o altă metodă, una inspirată de fineţe şi de reciprocă menajare.

Afirmaţia dlui I. G. Savin că: „Dl Dr. Stăniloae acordă ortodoxiei greceşti pe veci şi în veci conducerea în ortodoxie“ o resping ca pe-o invenţiune a preopinentului meu. Ortodoxia greacă a încetat de mult de-a mai avea rolul de conducere în ortodoxie, şi eu în articolul citat n'am pledat pentru întoarcerea la trecut. Să recitească dl I. G. Savin articolul meu şi să dovedească cu citate afirmaţia Dsale. Dimpotrivă, Domnia Sa este acela care preconizează o ştirbire a principiului autocefaliei în ortodoxie, propunând un fel de organ central care, compus din [illegible]odocşi de diferite naţionalităţi, se să a[illegible] pe o scară întinsă în fiecare biserica [illegible]oxă. Eu socotesc că deodată cu auto[illegible]area politică a diferitelor naţiuni în S[illegible] actuale naţionale nu mai poate fi vorba ca biserica ortodoxă a unei naţiuni să aibă vre-o pretenţiune de-a conduce bisericile ortodoxe ale celorlalte naţiuni. Singura heghemonie care mai poate avea loc e cea spirituală, singura compatibilă cu fiinţa bisericii. Dar aceasta nu se revendică cu pledoarii de sistemul celor ale dlui Ioan G. Savin, ci cu creaţii superioare în ordinea spirituală.

In colo, ce mai spune dl I. G. Savin? că pactul balcanic „n'are nici în clin, nici în mânecă cu ortodoxia“, ci e de extracţie pur masonică. Dl I. G. Savin cultivă şi aci confuzie voită. Se prea poate ca diplomaţii cari au încheiat pactul balcanic să fie masoni, dar fapt e că realizarea lui a fost enorm uşurată, iar trăinicia lui puternic asigurată de acel fond comun pe care pentru trei din patru popoare îl constitue ortodoxia şi viaţa istorică comună. Eu am spus că „baza spirituală a pactului balcanic e ortodoxia“, nu că a fost încheiat de ambasadori cari urmăresc conştient gloria ortodoxiei. Dacă n'ar fi această bază spirituală, pactul balcanic nu s'ar fi încheiat atat de uşor şi nu şi-ar găsi rădăcini atât de adânci. Pactele solide sunt posibile numai unde există puternice determinante interioare pentru ele.

Mica înţelegere se bazează d. ex. pe interese vitale comune. Dacă ambasadorii, sau guvernele cari au iniţiat-o şi o menţin, sunt masoni, aceasta nu însemnează că ei au creat acea bază morală din care îşi extrage seva vitală.

E îndeobşte admis ca bărbaţii de seamă ai tratatului de pace dela Versailles şi Trianon au fost masoni. Insemnează aceasta că tratatul de pace e operă pur masonică? Desmembrarea Austro-Ungariei e un merit al masonilor, nu o necesitate impusă de forţe interioare de cari masonii au ştiut doar să ţină cont?

Dl I. G. Savin repudiază pactul balcanic pe motiv că a fost încheiat de dnul N. Titulescu care ar fi mason. Cu logica dlui I. G. Savin ar trebui să respingem toate realizările de politică externă ale dlui N. Titulescu.

Se poate ca pactul balcanic să fi fost realizat de masoni cu anumite scopuri ale lor, dar el corăspunde în primul rând unei comunităţi ortodoxe interioare şi poate fi folosit pentru întărirea ei, aşa cum tratatele de pace corespund dreptăţii istorice şi pot fi folosite pentru libera desvoltare a naţiunilor.

De altfel însuşi dl I. G. Savin doreşte o solidarizare a statelor balcanice. Numai cât o vrea în spirit ortodox. „Singura solidarizare firească şi deci posibilă e cea pe baza şi în spiritul ortodoxiei“. Să dea Dumnezeu să avem cât mai curând un pact balcanic motivat numai de fondul ortodox şi ţintind întărirea lui, dar până atunci — dacă va fi vreodată, căci Statul nu se identifică niciodată cu biserica — ce e mai firesc decât să plasăm cât mai mult spirit ortodox cu cel pe care îl avem.

Cadrele lui ne permit şi ne stimulează la o acţiune mai vie pentru apropierea bisericilor ortodoxe. Liga Naţiunilor încă e acuzată de francmasonerie. Cu toate acestea catolicismul şi protestantismul îşi au la Geneva birouri cari, ajutate de centralismul Ligii, îndeplinesc o operă destul de importantă în vederea apropierii religioase dintre popoare.

In sfârşit, să dea dl I. G. Savin o altă soluţie practică, mai practică decât a mea, şi mă declar satisfăcut. Dar să fie şi urgentă. Căci e condamnabil să mai rămânem azi fără o mai intimă comunicaţie între părţile cari constituesc marea biserică ortodoxă.

Ce mai rămâne din întâmpinarea dlui I. G. Savin? O inutilă ironie care nu pledează deloc pentru genialitatea Dsale. Dsa mă ia de sus de tot, dar n'are seninătatea umorului de esenţă superioară. Expresii ca „Dl Dr. D. Stăniloae profesor pare-mi-se la Academia teologică“, „Dl doctor de Sibiu şi Atena“, sunt artificii de foarte democratic efect. Nu mă simt deloc ispitit să-l urmez pe această cale. **D. S.**

Organizaţi Oastea Domnului

Reuniunea culturală naţională a meseriaşilor români din Sibiu

CONVOCARE

Membrii „Reuniunii culturale naţionale a meseriaşilor români din Sibiu“ se convoacă la

Adunarea generală ordinară

ce se va ţinea *Duminecă în 29 April* a. c. la ora 3 d. a., în localul Reuniunii din strada Brukenthal Nr. 17, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării.
2. Constatarea membrilor prezenţi.
3. Raportul general al comitetului şi raportul despre încheierea socotelilor pe anul 1933.
4. Luarea la cunoştinţă a raportului general, aprobarea socotelilor şi darea absolutorului comitetului.
5. Eventuale propuneri.

In preziua adunării generale (Sâmbătă 28 April a. c.) la ora 8 seara va avea loc în localul Reuniunii o consfătuire pentru alegerea comisiei de verificare a Raportului general şi al Raportului cassei. Este de dorit să participe la această consfătuire cât mai mulţi membri.

Sibiu, 14 April 1934.

Prot. **E. Cioran** prezident. **Stefan Duca** secretar.

Intrucât nu se prezintă membri în număr suficient după statute la ora 3 d. a., adunarea generală se ţine cu ori câţi membri prezenţi ar fi în aceeaş zi şi în acelaş local la ora 3½ d. a.

Propunerile din afară trebue trimise comitetului cel puţin cu cinci zile înainte de adunarea generală.

Ioan Al. Bran-Lemeny: „Talaz“, poezii. Dl Ioan Al. Bran-Lemeny, talentatul scriitor braşovean, a scos de curând un volum de versuri întitulat „Talaz“.

Gândul poetului se îndreaptă prin zonele pure şi interioare ale poeziei sale către o închinare în faţa veşniciei şi către viaţa de fiecare zi ce răneşte sufletele şi le mângâie totodată.

Volumul apărut într'o mulţumitoare haină estetică conţine un bogat şi interesant material sufletesc. Versurile întrupează o superioară şi variată inspiraţie, într'o frumoasă construcţie poetică.

Unele exprimând suferinţe şi încercări autentice, alcătuesc un fel de confesiune şi autoliniştire. Acestea leagănă un suflet amplu şi mult încercat.

Ca şi în bucata „Te chem credinţă“ din volumul „Ancore“, apărut în 1926, poetul ne dăruieşte şi aici pagini de un rar extaz şi creştinească închinare. Aşa sânt versurile cari exprimă înviorarea sufletului în faţa lui Hristos ca singurul senz al vieţii, în „Isus plânge“. Uneori ele sânt un svon adânc din durerile sale („Descătuşare“), alteori exprimă pregnant linia vieţii omeneşti cu porunca iubirii ca în „Clopotele ceriului“:

«Potirul inimii deschide-ţi-l, lubirii...
Şi atunci un dor nespus te va străbate...
Să mângâi, să alini, să faci un bine»...

Alte versuri desprind răsvrătiri împotriva impostorilor şi ipocriţilor, împotriva cărora luptând, trece peste cele mărunte ale vieţii şi cântând umilinţa preamăreşte iertarea (pg. 20), ca „Descătuşare“, „Valea sufletului meu“ şi „Cerşitorul“ în care se desvăluie istoria tristă a „adevărului“.

Altele cântă peisagii în forme simple şi fermecătoare din care se desprind miresmele câmpului în anotimpurile diferite ale anului („Elegie hibernală, Primăvara“).

Iscusit schiţate şi de un avântat îndemn de înălţare sufletească sunt versurile ocazionale închinate M. Sale Regelui, lui St. O. Iosif, „Sonetul“ închinat dlui Cincinat şi altele, cele inspirate din serbări comemorative, ca „Astra“ în care cântă opera Asociaţiunii în mijlocul poporului ardelean:

«De-ai fost uzină, falnic, sorţii noastre
Mai mult ni-ai fost un templu sfânt şi larg,
In viforul clipitelor sihastre
Ni-ai fost mereu puternicul catarg».

Volumul e binevenit pentru orice intelectual şi pentru orice bibliotecă, fie şcolară, populară, parohială, sau pentru orice cetitor dornic de edificare sufletească. Versurile acestea sânt o chemare spre înălţimi, atât de necesară pentru timpurile noastre. Pr. *Al. Florea-Vlădeni.*

Unguri budapestani urmaşi ai lui Ginghis-Han. Cercetări genealogice, făcute de curând în ministerul de interne ungar, constată că în Budapesta trăesc astăzi mai multe familii, care pot dovedi cu acte originea lor din *Hanul Ginghis*, faimosul cuceritor tatar şi năvălitor în Ungaria veacului al 13-lea. Urmaşii direcţi ai şefului tatar trăesc în familiile Nagyilosvay, Bilkey-Lipcsey şi Bilkey-Gorzó. Documentele arată, că pe la anul 1300 trăiau în Ungaria mai multe familii, care au fost întroduse, în listele nobilitare, ca direct coborâtoare ale Hanului tatarilor; trei membri ai acestor familii se află în viaţă la Budapesta, ca ofiţeri şi funcţionari.

INFORMAŢIUNI

Păr. T. Popovici, profesor titular, la şcoala normală „Andrei Şaguna“, şi vrednic slujitor, cu o vechime de aproape patru decenii, pe tărâmul şcoalei noastre confesionale, a fost promovat, zilele acestea, la demnitate de protoiereu, pentru serviciile sale preţioase aduse bisericii şi şcoalelor noastre din Sibiu şi Braşov.

Asociaţia învăţătorilor din judeţul Sibiu învită publicul la serbările organizate în onoarea Societăţii muzicale a învăţătorilor din Bucureşti. Oaspeţii sosesc în gara Sibiu Duminecă în 22 April a. c. la ora 12·07. In sala Thalia din Sibiu se va ţinea, Duminecă seara, la ora 9, *concert* şi *manifestaţie de înfrăţire.* Corurile vor fi dirijate de dnii profesori N. Oancea şi T. Popovici, ear dl Gh. Lungulescu, din Bucureşti va conferenţia despre: Dăscălimea română şi revizionismul. Va urma o masă comună la Bulevard, ear în ziua următoare, Luni, o excursie la Săliste. Bilete pentru concert se vând la Librăria Foaia Poporului din strada Mitropoliei.

Unde-ar fi norocul! Se vesteşte că listele de alegeri pentru primării, în municipii şi oraşe, vor fi alcătuite, — la dorinţa guvernului, — *fără colorit politic,* din oamenii de valoare ai comunelor. Negreşit, ar fi vremea ca politica să fie înlăturată cu totul din administraţia comunală. Nădejde însă nu prea este.

Veninul şerpilor — leac. Un doctor parisian arată, într'un articol recent, resultatele mai nouă obţinute prin efectul veninului, provenit din şerpii crotal (şarpele cu clopoţei) şi cobra (cu ochelari), în parte alinător, în parte vindecător. Se presupune că şi veninul altor şerpi, precum şi al unor insecte, poate avea efect asemănător. Un medic, stabilit în regiunile tropice, a observat în 1929 cum un pacient al său lepros fusese înţepat de un paiangen veninos şi cum, după aceasta, starea bolnavului s'a îmbunătăţit simţitor. Interesante sânt, — însă nu terminate, — observările făcute cu veninul cobra în luptă împotriva *cancerului.* Medicii speră să obţie şi aici tot mai bune resultate; în numeroase cazuri, dela clinica chirurgicală a profesorului *Gosset* din Paris, tratate numai cu veninul cobra, s'a putut constata o mare ameliorare în starea bolnavilor de cancer, deşi nu poate fi vorba de completa lor însănătoşire. Un bolnav de cancer la limbă, după 18 luni de tratament exclusiv cu veninul cobra, s'a ales cu rana perfect cicatrizată, fără recidivă. Ca alinător de dureri, veninul pomenit este mult superior morfinei. Cercetările urmează.

ŞTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă în 22 Aprilie 1934, va predica părintele *M. Neagu.*

Răscumpărare. Părintele consilier, Dr. George Proca, şi-a răscumpărat felicitările de ziua onomastică contribuind la fondul orfelinatului cu suma de 300 lei.

Oficiul poştal Sibiu I aduce la cunoştinţă generală, conform ordinului direcţiei regionale şi generale, că corespondenţele poştei (scrisori, ziare, colete, mandate etc.) nu sânt admise la expediere decât cu arătarea destinaţiei (localitatea şi strada) în limba *română* şi cu caractere *latine.*

Poşta redacţiunii

Dr. *E. M.* în *O.* Dupăce se trimit şi altor ziare, nu le mai putem publica.

Nr. 162—1934. (16) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor: 1. **Blejeni—Criş** 2. **Blajeni—Grosuri** 3. **Grohot**, 4. **Ribicioara de Sus**. 5. **Tomnatecul de Jos**. 6. **Tomnatecul de Sus**, toate de c[illegible] III-a, se publică concurs cu termi[illegible]o zile, dela prima apariţie în Te[illegible]ul Român.

Venitele împreunate cu acestea posturi sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea lor dela stat şi stola obişnuită.

Cererile de concurs, însoţite de documentele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox-român al Zarandului în Brad, — în termenul fixat de concurs.

Concurenţii sânt poftiţi, pe lângă prealabila încuviinţare dela Preaveneratul Consiliu arhiepiscopesc, a se prezenta în parohie spre a fi cunoscuţi de credincioşi.

Brad la 5 Martie 1934.

Oficiul protopopesc ortodox-român al Zarandului.

Ioan Indreiu
protopop.

Nr. 100—1934 [24] 1—3

Concurs din oficiu

Pentru parohia vacantă de clasa III-a **Visca,** din protopopiatul Ilia, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post: Salar dela stat, stola obişnuită în tract, 20 litri cereale dela circa 200 familii, sesiune parohială fânaţ pentru circa 8—10 cară de fân.

Cererile de concurs se vor înainta acestui of. protopopesc, împreună cu autorizaţia P. V. Consiliu Arhiepiscopesc de a putea candida, în termin, iar concurenţii cu prealabila încunoştiinţare a of. protopopesc se pot prezenta în parohie pentru a face cunoştinţă cu parohienii.

Ilia, la 24 Martie 1934.

Of. protopopesc ortodox român Ilia.

Iuliu Josan
protopop.

Nr. 109—1934. (14) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Mada,** protopopiatul Geoagiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român, cu următoarele venituri:

1. Intregirea salarului dela stat conform coalei B.
2. Sesiune parohială 10 jugăre.
3. Doi dubli decalitru cucuruz cu tulei dela circa 120 familii.
4. Folosirea cimitirului.
5. Locuinţă în natură.
6. Lemne pentru foc.
7. Drept de păşunat.
8. Stola obişnuită.

Reflectanţii la acest post îşi vor înainta cererea de concurs conform regulamentului, în termenul de 30 zile, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a face cunoştinţă cu poporul. Candidaţii vor prezenta autorizaţia de concurs dela I. P. S. Sa Arhiepiscopul şi Mitropolitul Nicolae, şi după prealabila încuviinţare din partea subsemnatului oficiu protopopesc se vor prezenta şi în parohie.

Geoagiu, la 15 Februarie 1934.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial.

V. Goron
protopop.

Nr. 127—1934. (21) 2—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Hălmeag,** protopopiatul Oltul, se publică concurs cu termin de 30 zile dela întâia apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiunea parohială: 7½ jugăre pământ arabil şi fânaţ.
3. Câte o ferdelă bucate dela fiecare familie românească, şi câte o zi de lucru cu mânile de fiecare familie de neorustici.
4. Venitele stolare stabilite de adunarea protopopească pentru întregul tract.

Cererile de concurs însoţite de actele necesare, între cari este a se socoti şi autorizaţia de candidare din partea Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc, — se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Oltul în Şercaia, jud. Făgăraş, până la terminul fixat.

Concurenţii se vor prezenta — cu încuviinţarea Oficiului protopopesc — în o Duminecă sau sărbătoare, în parohie, spre a face cunoştinţă cu parohienii.

Şercaia, la 6 Martie 1934.

Oficiul protopopesc.

Valeriu Judele
protopop.

Nr. 103—1934 prot. [19] 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Ţapu,** protopopiatul Mediaş, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima bublicare în Telegraful Român.

Venitele înpreunate cu acest post:

1 Salar dela stat.
2. Casă parohială corespunzătoare cu dependinţe.
3. Sesie parohială de 13 jug. arător.
4. Câte 1 ferd. cucuruz sfârmit şi o zi de lucru de fiecare familie.
5. Stola obişnuită în tract.
6. 2 stânjini lemne de foc aduse în curtea parohială.

Candidaţii îndreptaţi îşi vor trimite subsemnatului cererea de concurs provăzută cu toate documentele neesare, anexând şi autorizaţia de candidare dela Preavener. Consiliu arhiepiscopesc, şi cu avizul oficiului protopopesc se vor prezenta în parohie şi în biserică la serviciul liturgic.

Mediaş, 12 Martie 1934.

Ioan Crăciun, protopop.

Nr. 125—1934 [23] 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a (treia) **Ţeline**, protopopiatul Sighişoara, se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 zile, dela cea dintâi apariţie în Telegraful Român, pe lângă următoarele condiţii:

1. Retribuţia dela stat.
2. Casă parohială cu 4 camere, grădină, fără dependinţe economice.
3. 24 jug. fânaţ, din reforma agrară.
4. Stola obişnuită.
5. Drept de o parcelă de lemne din parchetul anual, pe plată. Tăiatul şi transportul îl privesc pe preot.
6. Drept de păşunat pentru 4 vite, pe plată.
7. Una ferdelă cereale de familie.

Cererile vor fi înaintate oficiului protopopesc Sighişoara şi vor cuprinde pe lângă certificatele de botez, de liceu, absolutor, de calificaţie, şi permisiune de a concura la această parohie dela Prea Ven. Arhiepiscopie ortodoxă de Alba Iulia şi Sibiu.

Concurenţii se pot prezenta în parohie numai cu prealabila încuviinţare a subsemnatului.

Oficiul protopopesc Sighişoara, în înţelegere cu consiliul parohial Ţeline.

Sighişoara 15 Martie 1934.

Emilian Stoica
protopop.

Nr. 117—1934. (15) 3—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiilor arătate mai jos, din protopopiatul Geoagiu, toate de clasa III-a, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariţie în Tel. Român.

Venitele sânt cele obişnuite cu întregire dela stat, şi anume:

1. **Almaşul-Mare Brădet,** 2 dkl. cucuruz sfărmat dela fiecare casă şi stola obişnuită.
2. **Bulbuc** cu filia **Curpeni,** locuinţă în natură, una ferdelă de cucuruz sfărmat de fiecare casă şi stola obişnuită.
3. **Ceru-Băcăinţi,** locuinţă în natură, 2 dkl. cucuruz sfărmat de fiecare casă şi stola obişnuită.
4. **Cheile Cibului,** locuinţă în natură, 27 jugăre sesiune parohială, stola obişnuită.
5. **Renghet,** 10 jugăre sesiune parohială, 2 dkl. cucuruz sfărmat de fiecare casă, stola obişnuită.
6. **Valea-Iepii,** una ferdelă de cucuruz sfărmat de casă, stola obişnuită.

Concurenţii, având binecuvântarea arhierească, îşi vor înainta cererile concursuale instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopopesc în terminul deschis, şi pe lângă prealabila încuviinţare din partea acestuia se vor prezenta în parohie spre a face cunoştinţă cu credincioşii şi referinţele locale.

Geoagiu, la 25 Februar 1934.

Oficiul potopopesc:

V. Goron
protopop.

Nr. 114—1934. Nr. (22) 3—3

Concurs

Se publică concurs cu termin de 30 zile dela întâia apariţie în „Telegraful Român“ pentru întregirea parohiei vacante **Haşdău,** cu filiile Dobâca şi Goleş din protopopiatul Hunedoara.

Veniturile parohiale:

a) Locuinţă parohială corespunzătoare.

b) Câte 2 măsuri porumb nesmicurat (măsura á 30 litri), sau preţul de piaţă al unei măsuri de porumb smicurat dela fiecare familie din materă şi filii.

c) Stola obişnuită.

d) Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedoarei, în termenul indicat.

Candidaţii vor anexa la cererile de concurs şi concesiunea dela Preavener. Consiliu Arh. că pot candida la această parohie.

Candidaţii se vor prezenta, cu încuviinţarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuţi de către parohieni.

Hunedoara, 12 Martie 1934.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înţelegere cu Consiliul parohial.

Pr. **Nicolae Suciu**
adm. protopopesc

Redactor responsabil: Pr. Dr. D. Stăniloae. Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.